

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK 24. NOVEMBRA 1939.

ŠTEV. 11.

ENOUMNE SMERNICE

V sledečem objavljamo uvodni članek, ki ga je pri- nesel tednik „Gorenjec“ izpod peresa kranjskega gospoda dekana Matija Škrbca. Ker je ta članek z izredno ja- snostjo posvetil v temne kote našega dijaškega življenja in upamo, da bo mnogim znatno olajšal orientacijo v naših težkih razmerah, ga objavljamo neskrajšanega. — Vmesne naslove smo dodali mi. UREDNIŠTVO MMB

V »Slovencu« z dne 14. novembra letošnjega leta je podal g. dr. Janez Fabijan, profesor in dekan na teološki fakulteti v Ljubljani uredniku »Slovenca« nekaj pojasnil glede smernic »Časa«.

Gospod profesor se je med drugim izrazil tudi sledeče: »Nekateri naročniki »Časa« bi radi videli, da bi čas v vseh vprašanjih dajal popolnoma enoumno določene odgovore in smernice, češ: tako je in nič drugače.«

Izraz enoumen se mi zdi tu kaj nevaren; kak hudo- mušnež bi mogel na podlagi tega trditi, da je g. profesor pristaš dvoumnih ali večumnih smernic. Seveda g. profesor ni tako mislil. Ker se pa prištevam med čredo onih, ki jih je g. profesor označil kot pristaše enoumno določenih smernic, se mi zdi zelo potrebno, da go- spodu doktorja opozorim na nekatere čudne pojave, ki naj bi prepričali o veliki potrebi popolnoma enoumno določenih odgovorov in smernic.

Da preidem kar in medias res, mislim, da bom prav zadel, če poudarim, da so med nami — pristaši enoumno določenih smernic — in med zagovorniki »večumnih« smernic diference v tem, kako stališče zavzemamo na- pram raznim pojavom, ki jih nekateri kratko ozna- čujejo kot »kocbekarstvo«.

NEKATERIM KATOLIŠKIM KROGOM MANJKA ČUTENJE S CERKVIJO

Znana afera pri »Domu in Svetu«, ki se je sukala največ okrog osebe prof. Kocbeka, je jasno pokazala, da med nekaterimi »katoliškimi« krogi ni tega, kar mi imenujemo »sentire cum ecclesia« — čutiti s Cerkvijo. H kocbekarstvu spada tudi vse ono trenje in vrenje v in okrog Jugoslovanske strokovne zveze in pa razmere v »katoliškem« akademskem društvu »Zarja«. Zdi se mi, da je vse to »mnogoumno« in vendar »enoumno« kipenja prišlo že do tako resnega štadija, da moramo vsi prepričani katoliki, posebno pa katoliški duhovniki in zlasti profesorji teologije imeti popolnoma enoumno določene nazore in tudi enotno postopanje.

NAM (ZARJANOM) SO MARKSISTI BLIŽE KAKOR VI

Pred kratkim sem imel priliko osebno debatirati z nekaterimi člani »katoliškega« akademskega društva Zarja. V razgovoru je že starejši član tega častitega dru- štva izrekel sledeče stavke: »Mi Zarjani smo drugač-

nega kulturnega nazora kakor vi. Nam so marksi- sti bliže kakor ste vi.« Ko smo v debati poudar- jali, da so člani akademskega katoliškega dru- štva »Zarja« v nekaterih slučajih nastopali tako, da to ne odgovarja katoliškemu stališču, je omenjeni gospod odgovoril: »Če ni »Zarja« katoliško društvo, zakaj pa ima za pokrovitelja oziroma duhovnega vodjo g. pro- fesorja teologije in dekana dr. Fabijana?«

Po mojem skromnem mišljenju ima g. profesor že v takih izjavah jasen dokaz, kako zmešani pojmi vladajo med delom mladine, katere duhovni vodja je on. Tu je pa tudi dokaz, do kakšnih zablod morejo privedi našo mladino smernice, ki niso podane čisto jasno enoumno o gotovih življenjskih vprašanjih, ki pretresajo sedanjo dobo. More pa tudi videti, da se v svojih zablodah ta mladina celo nekako sklicuje na avtoriteto svojega du- hovnega vodje, ki je profesor teologije in celo dekan na teološki fakulteti.

Bog varuj, da bi hotel metati najmanjšo senco na g. profesorja, da bi on ne bil katoliških načel, jasno je kot beli dan, da mora on kot profesor dogmatike od- ločno odklanjati take zmešane pojme. Mi vsi katoliški inteligenti to dobro vemo, kar g. profesor poudarja, da je možno »v konkretnih kulturnih, socialnih, gospodar- skih, političnih vprašanjih imeti različna naziranja.« O tem ni debate. Gre za to, kje ne moremo katoliki imeti različnih naziranj. In tu gre za pojave in nazore, kjer katoliki ne moremo imeti več različnih naziranj, če smo katoliki. Gre tudi za vprašanje katoliške discipline in pa tudi za vprašanja pedagoškega postopanja pri naši mladini, kjer ne smemo s svojim mnogoumnim stali- ščem biti krivi, da udira marksizem v naše vrste.

»KATOLIŠKI« AKADEMIK, KI NE VERUJE V KRISTUSA

Da ne moremo katoliški duhovniki biti napram raz- meram v »Zarji« več indiferentni, naj povem še to do- volj značilno dejstvo: Osebnost poznana akademika, ki se je izjavil, da ne veruje v Kristusa — Boga. Pred krat- kim je dotični gospodič nahrnil člane katoliških dija- ških organizacij, katoliške akcije in dijaške zveze, da so »osli in bikie«, ker niso bili njegovega mnenja. Ali je tak akademik brez prave katoliške vere, brez takta in krščanske ljubezni primeren član za »katoliško« aka- demsko društvo? Morda se bo tudi on kdaj skli- ceval na avtoriteto g. prof. teologije, da je »do- ber katoliki«. In če to akademsko društvo pod duhov- nim vodstvom g. profesorja teologije sprejema v svoje okrilje take člane, se mora pač vsak zaveden katoliški inteligent strme in z grozo izpraševati, kam bo to pri- vedlo. Kam bo ta taktika »mnogoumnih smernic« pri- vedla del naše akademske mladine? Jasno je, da mo- ramo vsi katoliški duhovniki odsvetovati vsakemu ka- toliškemu dijaku, da bi zašel v tako družbo. In dovolil

bi si še pripomniti, da duhovni vodja v taki družbi prevzema še posebno ogromno odgovornost pred Bogom in katoliško javnostjo za te razmere, če odločno in eno-umno ne nastopi proti njim.

»ZARJA« — VRATA ZA VDOR MARKSIZMA

Gotovo je med člani »Zarje« vsaj nekaj dobrih akademikov, ki so člani tega društva bona fide. Dejstvo pa je, da so med njimi tudi člani, ki so popolnoma zmešanih nazorov, prepojeni že z marksizmom. Zato se ne bo nihče čudil, če se katoliki resno bojimo, da »Zarja« postane neka vrata, skozi katera bo udaril v vrste katoliške inteligence materialistični marksizem, s katerim za katolika ni nikakega kompromisa. Zato so tukaj na mestu le popolnoma enoumne načelne smernice.

SORODSTVO MED »ZARJO« IN »DEJANJEM«

Gospoda profesorja bi si dovolil opozoriti na veliko sorodstvo, ki obstoja med »Zarjo« in Kocbekovim »Dejanjem«. »Dejanje« agitira za »Zarjo« in Zarjani za »Dejanje«. Jaz sem prepričan, da g. profesor bere »Dejanje« in da gotovo obsoja nekatere članke, ki jih je priobčil ta časopis. Prepričan sem, da je kot dober katoliški duhovnik in kot profesor teologije opozoril mlade inteligente v »Zarji« kot njihov duhovni vodja, da so nekatere stvari v »Dejanju«, ki se ne strinjajo s katoliškim stališčem in ne s katoliškim mišljenjem. Da bo pa g. profesor še bolj poznal kocbekarstvo pri »Dejanju«, naj si dovoljuje opozoriti še na drugo zlahto te revije.

KOCBEKOV POPRAVEK

Svoj čas smo imeli v Kranju tednik »Soboto«, ki je pisal tako strupeno proti katoliški Cerkvi, da je morala celo cenzura zapleniti najstrupenejšo izpade proti katoliški Cerkvi. Ta časopis je urejevala g. profesorju znana osebnost v Kranju. »Gorenjec« je svoj čas pri-

občil to notico, da so se vršili razgovori med prof. Kocbekom in kranjsko tiskarno Savo, ki jo g. prof. dobro pozna, da bi prevzela Sava v tisk »Dejanje« in da bi urejeval to »katoliško revijo bivši urednik »Sobote«. Ko je »Gorenjec« to priobčil, je imel g. prof. Kocbek toliko korajže in resnicoljubnosti, da je poslal po svojem zastopniku dr. Stanovniku »Gorenjcu« popravke, da to ni res. Seveda »Gorenjec« tega popravka ni priobčil, ker ima v rokah dokaze, da so se res vršili razgovori, da bi prevzela to »katoliško« revijo kranjska Sava in da bi prevzel njeno uredništvo urednik bivše »Sobote«.

JSZ IN MARKSIZEM

Naj končno še omenim, da je odposlanec Jugoslovanske strokovne zveze v Kranju na javnem shodu zatrjeval, da je on za gospodarski marksizem, da je isti govoril, da ima JSZ dogovor z marksisti, da kjer organizira JSZ, tam ne organizirajo marksisti, kjer pa organizirajo delavstvo marksisti, tam pa JSZ ne bo njim delala konkurence.

Mislím, da bodo vsi ti argumenti dovolj za g. profesorja, da bo uvidel, kako potrebno je, da »Čas« podaja popolnoma enoumno določene smernice v teh vprašanjih, da jih on poda tudi v »Zarji« svojim akademikom, katerim je duhovni vodja. Da v takih razmerah katoliški inteligenti in posebno duhovniki moramo zahtevati od »Časa« popolnoma nedvoumni katoliško idejni smernic, da ne moremo gledati v »Času« kake odkrite ali prikrité simpatije za kocbekarstvo, ki se koti danes posebno v »Zarji«.

Čas je, dvanaajsta ura je že, da postanemo vsi katoliški pristaši popolnoma enoumno odločenih smernic v vprašanju udiranja materialističnega marksizma in popolnoma enoumnega in enotnega mišljenja in postopanja v vseh zadevah, ki se tičejo katoliške akcije in katoliške javnosti, ki se danes razdira.

Ali Cerkev res skrbi samo za bogatine?

Ta očitek je med mnogimi, ki jih vsak dan slišimo in se vedno ponavljajo, najbolj neumen in lažniv.

Kdor zgodovino kaj pozna, ve, da je Cerkev vedno skrbela za revne in uboge. S ponosom in velikim zadoščanjem lahko trdimo, da je bila Cerkev sploh prva, ki se je z vso močjo lotila ubožnega in sploh socialnega skrbstva.

Že v prvi, jeruzalemski, krščanski občini so tisti, ki so vero sprejeli, prodajali posestva in premoženje, izkupiček pa razdeljevati med vse, kolikor je kdo potreboval, tako da ni bilo reveža med njimi. Tudi krščanske občine v Grčiji in Mali Aziji so veliko darovale za jeruzalemske kristjane. Red diakonov so apostoli ustanovili prav zato, da bi oskrbovali uboge. To ni bil noben komunizem, kvečjem »komunizem ljubezni«. Globoko pojmovanje Jezusovega naročila o ljubezni do bližnjega, njegov nauk o bogastvu, samoodpovedi in ponižnosti, njegov zgled, zlasti pa milost

božja: vse to je nagibalo vernike, da so izvrševali junaška dela ljubezni do bližnjega, da ubogega ni bilo med njimi.

V srednjem veku je krščanska dobrotelost zaradi splošne verske vneme dosegla svoj višek. Marsikdo ne ve ali noče vedeti, da je prve bolnišnice, zavetišča, hiralnice zgradila Cerkev. Cerkev je bila tedaj bogata, je pa od svojega bogastva tudi darežljivo dajala. Saj so nekateri veliki samostani dnevno nasičevali na tisoče ubogih (samostan v Clunyju n. pr. 12.000).

Srednji vek je doba sv. Frančiška Asiškega. Koliko so njegovi bratje, frančiškani, in zlasti njegov tretji red dobrega naredili najsiromašnejšim slojem, ni mogoče dovolj poudariti.

Iz te dobe imajo romanski narodi besede za bolnišnice, ki jih imenujejo naravnost n. pr. Francozi »Hôtels — Dieu« ali pa »Maisons — Dieu«. Iz te dobe se dvigajo v snežnih alpskih viša-

vah zavetišča Sv. Bernarda in Sv. Gotharda, ki jih še danes tudi največji sovražniki Cerkve občudujejo.

V moderni dobi Cerkev dobrotelosti ni opustila, marveč še pomnožila. Omenimo samo sv. Vincencija Pavelskega, ki je za vse, ki so živeli v bedi, našel uteho.

In iz najnovejše dobe pa vsi dobro poznamo Ozanama in njegove Vincencijeve konference, Elizabetine konference in druge moderne socialne ustanove in dobrotelna društva.

Da bi pomagale revnim in bolnim, je bilo ustanovljenih v zadnjih desetletjih nad deset novih redovnih družb, moških in ženskih.

Res je pa, da so nekatere družave Cerkvi vzele in prepovedale vse karitativno delo n. pr. Nemčija.

Kdor torej očita Cerkvi, da skrbi samo za bogatine, je bedak in lažnik.

Občni zbori katoliških akademskih društev

„Danica“

V petek, 3. novembra 1939. je bil 91. redni občni zbor »Danice«, sedaj stanovskega društva za katoliške juriste. V pretekli poslovni dobi se je specializacija »Danice« izvedla do konca, ker sta se ustanovila »Veda« za filozofe in »Vir« za medicince in so tako vsi »Daničarji« nejuristi dobili svoje stanovsko društvo.

Izvoljen je bil odbor s predsednikom tov. Kocmurjem. Novi odbor se bo potrudil, da bodo vsak teden predavanja. »Danica« bo naredila tudi protikomunistični krožek in priredila nekaj družabnih večerov. Odbor bo gledal, da bo društvo premagalo mrtvico, ki vlada v katoliških akademskih društvih že od l. 1924., ko so »križarji« začeli načrtno razbijati katoliške organizacije.

„Savica“

Na občnem zboru »Savice«, katoliškega društva za akademčarke, je bila v soboto 11. novembra izvoljena za predsednico tov. Pincea Zupančič. Društvo se prav lepo razvija in številčno raste.

„Kladivo“

Tri leta staro društvo za katoliške tehnlke je imelo občni zbor v sredo, 15. novembra 1939. Društvo je v preteklem letu razveseljivo napredovalo. Lepo si je uredilo društveni prostor, ki je zdaj najbolj ličen in prikupen izmed vseh naših akademskih društvenih prostorov, in ustvarilo si je precej obširno strokovno knjižnico. Članov pa je danes štirikrat več kot jih je bilo ob ustanovitvi društva.

V društvu je dozdaj vladal vedno lep mir. Nekaj dni pred občnim zborom pa je prišlo iz »Zarje« nekaj tehnikov, da bi iz »Kladiva« napravili podružnico »Zarje«. Prav ti novodošli so delali na občnem zboru nemir, kar je vzbudilo splošen odpor.

Za predsednika je bil izvoljen tovariš Janez Kralj.

„Veda“

V soboto 11. novembra je bil prvi redni občni zbor »Vede«, stanovskega društva za filozofe.

Pred občnim zborom je govoril g. dr. Karel Capuder o vzgoji. Po-

ročila so bila kratka, saj se je društvo ustanovilo šele tik pred velikimi počitnicami. Veseli nas, da je članstvo lepo zraslo.

Pri volitvah je bila vložena ena sama lista, ki jo je občni zbor z zadovoljstvom soglasno izvolil. Predsednik je tov. Jože Razpotnik.

Novi predsednik je razvil delovni program. Poudaril je, da mora biti katoliški profesor značajan, načelen, v stroki izvežban, tako da bo mož na mestu in bo vzbujal spoštovanje pri naših ljudeh in načelnih nasprotnikih. Društvo bo imelo tedenska predavanja in protikomunistični in pedagoški krožek. Tudi člani sami bodo nastopali z referati.

„Zarja“

V petek 10. nov. 1939. je bil občni zbor »Zarje«. Na občnem zboru je bilo približno 60 članov, med njimi 7 članic.

Na občnem zboru se je govorilo o Bohinjskem tečaju, o katoliški skupnosti, o volitvah v DSJF, o Akademski zvezi, o dr. Capudrovem govoru, o amputaciji.

O slovenski katoliški skupnosti se je govorilo skozi ves občni zbor. Padla je izjava: »Mi rušimo slovensko klerikalno skupnost.«

Ko zdaj te in podobne izjave slišimo, obžalujemo, da so ravno glave »slovenske klerikalne skupnosti« dale »Zarje« denar za Bohinjski tečaj. Zelo se moti, kdor misli, da bo »Zarje« pritegnil h katoliški skupnosti, če ji daje podporo ali potuho v kateri koli obliki. Saj so Zarjani prav iz Bohinja prišli bolj strastni nasprotniki »klerikalne« skupnosti, ki jim je dobra, ko jim daje denar, ko je pa treba zanjo kaj storiti, jo pa odklanjajo. Če bi Bohinjskega tečaja ne bilo, ne bi imela »Zarja« niti polovico toliko brucev.

Na občnem zboru je bil stavljen samostojen predlog, kako naj se uredi Akademski zveza, da bi »Zarja« hotela sodelovati; pravila Akademski zveze naj se spremenijo tako, da bo Akademski zveza brez moči. To so seveda ovijali v fraze o demokraciji, širokogrudnosti itd.

Kakšna pa je ta zarjanska demokracija, se vidi iz tega, da najprej brezpogojno zahtevajo sprejem takih pravil, kakor jih oni hočejo, in to še s pomenljivim, seveda »demo-

kratičnim« dodatkom, da se ta pravila sploh ne dajo spremeniti, če bo eno samo v AZ včlanjeno društvo proti spremembi; to društvo bo seveda »Zarja«.

Na občni zbor sta prišla tudi dva zastopnika akad. kluba »Straže«, da bi govorila zaradi sobotnih volitev v DSJF. Enega Stražarja, ki ni bil uradni zastopnik »Straže«, so pozvali, naj se takoj odstrani. Drugi zastopnik pa je govoril občnemu zboru, naj grede Zarjani na vsak način jutri volit v DSJF in naj vsaj na zunaj ne pokažejo, da so v naših vrstah nesoglasja. Naletel je na gluha ušesa. Ko je nehal, je nekdo rekel surovo: »Ker je pooblaščenec vse povedal, naj se odstrani.« Tudi predsednik ni bil veliko bolj prijazen: »Tovariš, lahko se odstraniš, lahko tudi ostaneš!« In je šel.

Eden iz najožjega vodilnega kroga v »Zarji« je napadal govor dr. Capudra o »tretji skupini« in o »amputaciji«. Povzpel se je do trditve, da bo moral Narodni odbor Katoliške akcije nekatere točke iz govora g. dr. Capudra popraviti.

Za predsednika »Zarje« je bil izvoljen Maks Jeza, ki je lani, dasi tajnik katoliške »Zarje«, pri volitvah v strokovnem klubu slavistov kandidiral na levičarski listi proti katoliškemu kandidatu, ki je bil tudi član »Zarje«.

Pripominjamo, da je »Zarja« smatrala to Jezovo kandidaturo za popolnoma pravilno, da ga ni klicala na odgovor in ga ni izključila. Pač pa je letos izključila dva marljiva člana dijaške KA, in sicer ne zato, ker bi bila kandidirala na kakšni levičarski listi, ampak enega zato, ker je kandidiral in bil izvoljen v katoliško Akademsko zvezo, katere članica je tudi »Zarja«, drugega zato, ker je kandidiral in bil izvoljen v katoliško Slovensko dijaško zvezo, katere članica je tudi »Zarja«.

Po vsem tem se ne čudimo, če je neki Zarjan pred kratkim izjavil: »Med vami in nami so svetovnonazorske razlike.«

Čutilo se je, da je bila glavna skrb vodilnega kroga na občnem zboru ta, da napravijo na bruce vtis mučenikov. Te bruce tudi sicer zelo varujejo. Kakor smo namreč izvedeli, jim ne pustijo hoditi v »Danico«; se pač bojijo, da se ne bi od njih nalezli »klerikalne skupnosti«.

K vsemu velikemu je prvi korak - pogum.

Goethe

„Quadragesimo anno“ vpliva tudi v Ameriki

Msgr. John A. Ryan, zaslužni prvobornik katoliškega socialnega gibanja v Ameriki, je dejal na neki proslavi med drugim tudi sledeče:

Pred nami ležita še dve veliki nerešeni socialni nalogi, ki imata videz, da sta po svojem bistvu mnogo težji kot vse dosedanje.

PROBLEMI BREZPOSELNOSTI

Prva je odprava brezposelnosti, ki predstavlja zaradi svoje obsežnosti in dolgotrajnosti nekaj dočela novega. Dobromisleči ljudje menijo, da bi se dala s kar največjo uporabo kapitala odstraniti. Ti ljudje so prezrli dve dejstvi v razvoju dežele, in sicer prvo, da je gospodarstvo že dosseglo višek; drugo pa, da bo število prebivalcev v nekaj letih začelo padati. V Ameriki namreč ni treba več kapitala, ampak boljše razdelitve kupne moči. Kmetje in delavci morajo od skupnega dobička gospodarstva več prejeti, delodajalci pa manj.

POMEN KORPORACIJ ZA AMERIKO

Drugi veliki problem je temeljita preureditev našega indu-

strijskega sistema po načelih, ki jih je postavil Pij XI. v okrožnici »Quadragesimo anno«.

Kot realno misleči ljudje moramo priznati, da kapitalizem v svoji današnji obliki ne more večno živeti. Jasno je, da bo zasebna posest proizvodnih sredstev in težnja za dobičkom v upravičenih mejah še živela. Socialni program, ki ga mora ameriški narod v bodočih letih izvajati, je ta, da se bistveno spremeni duh in pa vse osnove današnjega gospodarskega življenja.

Načrtna preureditev našega industrijskega sistema zahteva izvajanje korporacijskega sistema, kakor ga je v velikih potezah nakazal Pij XI. v svojih navodilih za stanovsko preureditev držav. Po vsej verjetnosti bo ta razvoj dolgo trajal, a daje nam upanje, da bodo iz njega zrastle velike dobrote za delavstvo in za vso človeško družbo.

»Rerum novarum« je v Ameriki šele po 28 letih naletela na primerno pozornost. Odkar pa je l. 1931 izšla okrožnica »Quadragesimo anno«, pa moremo zaznamovati v naši deželi velikanski napredek.

Stalinova mati

Nedavno so na pokopališču v Tbilisi (Tiflis) odkrili nagrobni spomenik Stalinovi materi, ki je umrla l. 1939. Spomenik je okrašen s srpom in kladivom in ne nosi nobenega imena, ampak le začetne črke diktatorjeve matere. Stalinova mati je bila v svojem življenju globoko verna žena in njena zadnja želja je bila: preprost nagrobnik s križem.

Ko se je o veliki noči leta 1937. med ruskim narodom razneslo, da se je Stalinova mati ostentativno udeležila cerkvenega vstajenja v Tbilisi, je Stalin vse stike s svojo materjo prekinil. Pisal je celo krajevni Zvezi vojskujočih se brezbožnikov pismo, v katerem obžaluje korak svoje matere in v katerem jim obenem očita, da je delo brezbožnikov na Kavkazu izredno pomanjkljivo.

V rusko časopisje pa je dal javno

pismo, v katerem med drugim pravi:

»Moja mati je stara in njena zvestoba do Boga je za nas neumna. Toda razumeti moramo, da je moja mati zrasla v ozračju, kjer je bila Cerkev nujnost. Delati moramo na to, da se ta vpliv ne razširi na mladino; če ne, bo naš komunizem izgubljen«.

Nekaj časa za tem je Stalinova mati umrla. Zapustila je oporoko, v kateri si je naročila cerkven pogreb in vse svoje imetje — 9000 rubljev zapustila Cerkv v Tbilisi.

Stalin je seveda izvedbo oporoke prepovedal; pravoslavni duhovščini je bilo policijsko zabranjeno, da bi dediščino dvignila.

Takratni šef GPU je dobil iz Moskve naročilo, da versko občino v Tbilisi razpusti, duhovščino pa zapre.

Odlični konvertiti

Pred kratkim se je spreobrnila h katoliški veri Mrs. Coolidge, vdova bivšega predsednika Zedinjenih držav Calvina Colidgea.

Isto je storil znameniti ameriški časnikar in vojni poročevalec Hendon Broun. Krstil ga je profesor katoliške univerze v Washingtonu msgr. Fulton J. Sheen. Časnikar Broun je star 51 let in je prej pripadal neki protestantski ločini.

Prav tako je zapustila protestantizem in stopila v katoliško Cerkev odlična ameriška pisateljica Helen Landroth.

V Šanghaju na Kitajskem je prejel sv. krst devet rednih in devet absolviranih slušateljev katol. univerze »Aurora«. Akademiki so slušatelji filozofske, pravne in medicinske fakultete.

Vedno je tako bilo in ti zgledi pričajo, da Cerkev tudi danes najbolj privlačuje ljudi nase.

Katoličani v Braziliji

Novi svet zavzema v organizmu katoliške Cerkve vedno važnejše mesto. Največ katoličanov izmed vseh ameriških držav ima južno-ameriška republika Brazilija. Od 45 milj. prebivalcev so vsaj po imenu skoraj vsi katoličani.

PRVI BRAZILSKI KONCIL

Letos se je vršil v Rio de Janeiro prvi brazilski koncil. V glavnem mestu države so se zbrali vsi škofje. Nekateri so morali potovati več tednov, da so prišli do mesta; kajti Brazilija ima ogromno površino, približno tolikšno kot Evropa, prometna sredstva so pa še zelo pomanjkljiva.

Prve škofovske konference l. 1890. se je udeležilo le 11 škofov, letos pa petdesetih letih, pa 105 nadškofov in škofov. Število udeležencev kaže, na rast in vedno boljšo organizacijo Cerkve.

PRIJAZNOST VLADE

Državna oblast je Cerkvi naklonjena, ko ji daje popolno svobodo gibanja in delovanja.

Javnih sej koncila so se v častni tribunali udeleževali predsednik republike, vlada in odlični zastopniki civilnih in vojaških oblasti.

POMANJKANJE DUHOVNIKOV

Največja težava za brazilske katoličane je veliko pomanjkanje duhovnikov. Med 45 milj. vernikov deluje samo 5000 duhovnikov. Tako pride povprečno na enega 9.000 duš. Ker je Brazilija redko naseljena, dobimo še mnogo župnij, ki so večje kot v Jugoslaviji cele škofije.

Nočemo, da bi nas lažniki učili „resnice“, nočemo, da bi nam tirani oznanjali „svobodo“ in nočemo, da bi nam volkovi govorili o „ljubezni“.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).